

MARCIANO is een Italiaanse variant van **MARCIANUS**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam = 'aan (oorlogsgod) Mars toegewijd of toebehorend'.

*

Marcianus (ook Mariano) van Ravenna, Italië; 4e aartsbisschop aldaar; † ca 127; feest 22 mei.

Hij stond aan het hoofd van de kudde, waarschijnlijk vanaf 112, het sterfjaar van zijn voorganger Sint Eleucadius († 112; feest 14 februari). Het is Sint Hieronymus die ons weet te vertellen dat hij veel geleden heeft onder keizer Hadrianus (117-138). Hij werd begraven naast Eleucadius. In Italië wordt hij vereerd onder de naam San Mariano.

*

Marcianus van Tortona, Italië; bisschop & martelaar; † 120; feest 6 maart.

Hij was een leerling van Sint Barnabas († 1e eeuw; feest 11 juni), de voormalige reisgezel van Sint Paulus († ca 67; feest 29 juni). Deze zou hem hebben benoemd tot eerste bisschop van Tortona in Piemonte. Na een ambt van vijfenveertig jaar zou hij onder keizer Hadrianus (117-138) de marteldood hebben ondergaan. De plaatselijke stadhouder Sapriscus zou hem voor zijn rechterstoel hebben gedaagd, en hem tot geloofsafval hebben gedwongen. Op zijn standvastige weigering werd de heilige eerst met gloeiende ijzers toegetakeld en tenslotte onthoofd.

Het was een van zijn latere opvolgers Sint Innocentius († ca 347; feest 17 april), die zijn relieken verhief tot de eer der altaren, zodat ze door de gelovigen konden worden vereerd. Volgens sommigen zou hij dezelfde zijn als zijn tijdgenoot Marcianus van Ravenna.

Hij is patroonheilige van de stad Tortona.

*

Marcianus (soms ook Marianus) van Auxerre (ook van Bourges), Frankrijk; monnik; † ca 470; feest 20 april.

Hij stamde van arme ouders en was afkomstig uit de Franse stad Bourges, die destijds kreunde onder de aanwezigheid van Gotische troepen die de ariane richting waren toegedaan. Zij oefenden voor de trouw gebleven katholieken een waar schrikbewind uit. Misschien was dat de reden dat Marcianus zijn heil elders zocht. Hoe dan ook, hoe kreeg toestemming om zich als lekenbroeder aan te sluiten bij de St-Cosmas- en Damianusabdij even buiten de stad Auxerre. Dit klooster was enige jaren tevoren gesticht door de bisschop Sint Germanus († 448; feest 31 juli). Het stond nu onder leiding van abt Sint Mamertinus († 462; feest 30 maart). Hem werd de zorg voor de beesten toevertrouwd. Hij deed zijn werk in alle eenvoud met grote toewijding.

Naar het heet gebeurden er talrijke wonderen in zijn omgeving. Wanneer het etenstijd was riep hij de vogels naar zich toe. Maar beren en andere wilde beesten die een gevaar waren voor het vee, gaf hij duidelijk te verstaan dat ze zich uit de buurt moesten houden. Wat ze nog deden ook! Ook wordt van hem verteld dat hij eens een dief op zo liefdevolle, maar niet mis te verstane wijze terecht wees dat de man zich ter plekke bekeerde en later een beroemd predikant is geworden.

Na een heilige leven stierf hij op een eerste paasdag ergens tussen 466 en 477; sommigen menen rond het jaar 488. Het schijnt dat zijn klooster later naar hem werd genoemd, Sint-Marianus.